

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 11021/2024
10.12.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Комненић, председника већа, др Илије Зиндовића, Марије Терзић, Добриле Страјина и Драгане Миросављевић, чланова већа, у парници тужиле-противтужене АА из ..., чији је пуномоћник адвокат Маја Ђелић Пантовић из ..., против туженог-противтужиоца ББ и тужених ВВ и ГГ, сви из ..., чији је заједнички пуномоћник адвокат Александар Куљак из ..., ради дуга, одлучујући о ревизији туженог-противтужиоца ББ, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 5082/2023 од 06.02.2024. године, у седници одржаној 10.12.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији туженог-противтужиоца ББ изјављеној против става првог изреке пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 5082/2023 од 06.02.2024. године у делу којим је потврђена пресуда Основног суда у Прокупљу П 340/2023 од 25.09.2023. године у ставу првом изреке.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог-противтужиоца ББ изјављена против става првог изреке пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 5082/2023 од 06.02.2024. године у делу којим је потврђена пресуда Основног суда у Прокупљу П 340/2023 од 25.09.2023. године у ставу првом изреке.

Образложење

Пресудом Основног суда у Прокупљу П 340/2023 од 25.09.2023. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев тужиле и обавезан је тужени ББ из ... да тужилци на име дуга исплати динарску противвредност износа од 5.000 евра по најповољнијем курсу по коме банке на дан испуњења у месту испуњења откупљују ефективну страну валуту са динарском противвредношћу камате почев од 06.09.2017. године до исплате. Ставом другим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиле у делу који се односи на законску затезну камату за период од 01.02.2017. године до 06.09.2017. године, у делу у коме је тражила да се тужени обавезе да јој поред наведеног исплати износ од још 65.000,00 динара са законском затезном каматом од 02.02.2017. године до исплате. Ставом трећим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиле у односу на тужене ВВ и ГГ којим је тражила да се обавезе тужена ВВ и тужени ГГ да јој солидарно са друготуженим ББ исплати износ од 5.000 евра по најповољнијем курсу по коме банке на дан испуњења у месту испуњења откупљују ефективну страну валуту са динарском противвредношћу камате почев од

01.07.2017. године до исплате и износ од 65.000,00 динара са законском затезном каматом почев од 02.02.2017. године до исплате. Ставом четвртим изреке одбијен је тужбени захтев тужиле којим је тражила да се обавезу тужени ВВ и ГГ да јој солидарно исплате на име дуга износ од 260 евра по најповољнијем курсу по коме банке на дан испуњења у месту испуњења откупљују ефективну страну валуту са динарском противвредношћу камате на износ од 260 евра по стопи Централне Европске банке почев од 01.11.2016. године до исплате и износ од 60.000,00 динара са законском затезном каматом од 02.11.2016. године до исплате. Ставом петим изреке, усвојен је противтужбени захтев туженог-противтужиоца ББ и поништена је руком писана изјава туженог-противтужиоца ББ у односу на тужилу-противтужену АА. Ставом шестим изреке, обавезан је тужени-противтужилац ББ да тужили-противтуженој на име накнаде трошкова парничног поступка исплати износ од 336.100,00 динара. Ставом седмим изреке, обавезана је тужилца да туженима ВВ и ГГ накнади трошкове парничног поступка у износу од 402.750,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж 5082/2023 од 06.02.2024. године, ставом првим изреке, одбијене су као неосноване жалбе тужиле-противтужене и туженог-противтужиоца ББ и тужених ВВ и ГГ и првостепена пресуда је потврђена у ставу првом, другом, трећем, четвртном, петом и седмом изреке. Ставом другим изреке, преиначена је одлука о трошковима поступка садржана у ставу шестом изреке, првостепене пресуде тако што се у односу на тужилу-противтужену и туженог-противтужиоца ББ одређује да свака странка сноси своје трошкове поступка. Ставом трећим изреке, одбијен је захтев туженог-противтужиоца ББ из ... за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против потврђујућег дела става првог изреке првостепене пресуде тужени-противтужилац ББ изјавио је ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, позивајући се на одредбу члана 404. ЗПП.

Према одредби члана 404. став 1. и 2. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр.72/11...10/23 – други закон), посебна ревизија се може изјавити због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног суда, потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права. Према ставу 2. истог члана, испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије Врховни суд цени у већу од пет судија.

Правноснажном пресудом, у побијаном делу, одлучено је о тужбеном захтеву, чији је основ дуг по основу уговора о зајму, тако што је делимично усвојен тужбени захтев тужиле-противтужене.

Врховни суд налази да у конкретном случају нису испуњени услови из члана 404. ЗПП, јер је оцењено да не постоји потреба да се размотре правна питања од општег интереса или потреба тумачења новог права или неуједначена судска пракса. Одлуке нижестепених судова засноване су на примени одговарајућих одредаба материјалног права на конкретно утврђено чињенично стање, због чега је одлучено као у ставу првом изреке. Ревидент није уз ревизију приложио другачије одлуке судова које би биле предмет оцене испуњености услова за одлучивање о посебној ревизији.

Поред тога без утицаја је указивање ревидента на учињене битне повреде одредаба парничног поступка и посредно и на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање имајући у виду да се посебна ревизија може изјавити само због погрешне примене материјалног права под условима прописаним чланом 404. ЗПП.

Испитујући дозвољеност ревизије применом члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је утврдио да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Тужбу ради дуга тужила-противтужена је поднела 06.09.2017. године, а вредност предмета спора у побијаном делу је 5.000 евра у динарској противвредности, а та вредност предмета спора не прелази ревизијски цензус.

Имајући у виду да се ради о имовинскоправном спору у коме вредност предмета спора не прелази динарску противвредност од 40.000 евра према средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, Врховни суд је утврдио да ревизија није дозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Гордана Комненић с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**